

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 21. huhtikuuta 2023
(OR. en)

8484/23

Toimielinten välinen asia:
2023/0113(COD)

EF 107
ECOFIN 355
CODEC 654

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	19. huhtikuuta 2023
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2023) 229 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tiettyjen näkökohtien osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2023) 229 final.

Liite: COM(2023) 229 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel XXX
[...] (2023) XXX draft

2023/[...] ([...])
SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tiettyjen näkökohtien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Muutokset, joita direktiiviin 2014/59/EU¹ (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) ja asetukseen (EU) N:o 806/2014² (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetukset) ehdotetaan, ovat osa kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevaa lainsäädäntöpakettia, joka sisältää myös lisämuutoksia kyseisiin säädöksiin sekä direktiiviin 2014/49/EU³ (talletussuojadirektiivi).

EU:n kriisinhallintakehys on vakiintunut, mutta viimeaikaiset pankkien kaatumiset ovat osoittaneet, että sitä on parannettava. Kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehityksen uudistamisen tavoitteena on rakentaa kriisinhallintakehityksen tavoitteiden varaan ja varmistaa johdonmukaisempi lähestymistapa kriisinratkaisuun, jotta kaikki kriisissä olevat pankit voivat poistua markkinoilta asianmukaisesti siten, että rahoitusvakaus säilyy, veronmaksajien rahat ovat suojassa ja tallettajien luottamus varmistetaan. Erityisesti pienempiä ja keskikokoisia pankkeja koskevaa nykyistä kriisinratkaisukehystä on vahvistettava sen muodon, täytäntöönpanon ja ennen kaikkea sen soveltamisen kannustimien osalta, jotta sitä voidaan soveltaa uskottavammin kyseisiin pankkeihin.

Maailmanlaajuisen finanssi- ja valtionvelkakriisin jälkeen EU toteutti määrätietoisia toimia kansainvälisten uudistusvaatimusten mukaisesti luodakseen turvallisemman rahoitusalan EU:n sisämarkkinoille. Tässä yhteydessä viranomaisille annettiin välineet ja valtuudet käsitellä minkä tahansa pankin kaatumista asianmukaisesti siten, että samalla säilytetään rahoitusvakaus, turvataan julkinen talous ja suojataan tallettajia.

EU:n kehystä uudistettiin pitkälti EU:n kansainvälisten kumppaneiden kanssa sovittujen maailmanlaajuisen standardien pohjalta. Se koostuu lähinnä seuraavista neljästä vuosina 2013 ja 2014 hyväksytystä EU:n lainsäädäntötekstistä, jotka toimivat yhdessä asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön kanssa: asetukset ja direktiivit laitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja -valvonnasta (vakavaraisuusasetus⁴ ja vakavaraisuusdirektiivi⁵), pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetukset.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismien ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

Lainsäädäntöä tarkistettiin vuoden 2019 pankkipaketilla. Siihen sisällytettiin toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön EU:n kansainvälisillä foorumeilla⁶ tekemät sitoumukset toteuttaa lisätoimia pankkiunionin loppuunsaattamiseksi toteuttamalla uskottavia riskienvähentämistoimenpiteitä rahoitusvakauteen kohdistuvien uhkien lieventämiseksi. Tärkeimmät tarkistukset koskivat i) finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän 9. marraskuuta 2015 julkaiseman kansainvälisen kokonaistappionkattamiskykyä koskevan asiakirjan (TLAC-standardin)⁷ täytäntöönpanoa EU:ssa maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien pankkien – joita EU:n lainsäädännössä kutsutaan maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi – osalta; ja ii) pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetussa asetuksessa vahvistettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vähimmäisvaatimusten (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL) muuttamista.

Näiden uudistusten tavoitteena oli varmistaa, että pankkien tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen toteutetaan yksityisin varoin, jos kyseisistä pankeista tulee taloudellisesti elinkelvottomia ja ne asetetaan myöhemmin kriisinratkaisuun. Tarkistuksella selkeytettiin myös MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamista pankkikonserneihin kuuluvien tytäryhtiöiden tasolla ottamalla käyttöön ”sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen” käsite, joka vastaa TLAC-standardiin sisältyvää käsitettä. Näillä vaatimuksilla pyritään varmistamaan, että konserniyhteisöjen välillä on olemassa sisäiset järjestelyt tappioiden siirtämiseksi konserniyhteisöiltä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle eli tyypillisesti emoyhtiölle, ilman, että konserniyhteisöt asetetaan viralliseen kriisinratkaisuun, mikä voisi vaikuttaa häiritsevästi markkinoihin. Tämän mekanismin täytäntöönpanemiseksi konserniyhteisöjen on kriisinratkaisuviranomaisten päätöksen perusteella laskettava liikkeeseen hyväksyttäviä velkoja, jotka kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön olisi merkittävä suoraan tai välillisesti.

EU:n MREL-kehystä on muutettu edelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2022/2036⁸, jossa vahvistettiin sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävät menetelmät. Euroopan pankkiviranomainen (EPV) teki pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 6 kohdassa säädetyn toimeksiantonsa nojalla teknisen arvioinnin, jonka perusteella asetuksessa otettiin käyttöön vähentämismekanismi omistusketjussa väliyhtiöinä toimivien yhteisöjen (jotka ovat perimmäisen tytäryhtiön ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön välissä) kautta tapahtuvaa sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen käytettävien instrumenttien välillistä merkitsemistä varten. Tarkoituksena oli varmistaa, että sisäisiä

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁶ Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (2014, päivitetty versio), [Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions](#).

⁷ Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (2015), [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2036, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvan kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien laitosten vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävistä menetelmistä (EUVL L 275, 25.10.2022, s. 1–10).

tappionsiirtoja sovelletaan MREL-kehyksessä tuloksellisesti. Tässä mekanismissa, josta käytetään nimitystä omistusosuuksien täyteen vähentämiseen perustuva menetelmä, väliyhtiöinä toimivien yhteisöjen on vähennettävä omasta sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen tarvittavasta kapasiteetistaan hallussaan olevat sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät instrumentit, jotka ovat muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen liikkeeseen laskemia. Tekstissä täsmennetään myös, että sellaiset väliyhtiöinä toimivat yhteisöt, jotka noudattavat sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella, vapautetaan velvollisuudesta vähentää hallussaan olevat konsolidoinnin piiriin kuuluvien yhteisöjen liikkeeseen laskemat instrumentit. Tätä pidettiin parempana kuin vaatimukseen perustuvaa vähentämismenetelmää, jossa väliyhtiöinä toimivilta yhteisöiltä vaadittavien vähennysten määrälle asetettaisiin yläraja, joka olisi samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvan liikkeeseen laskevan yhteisön sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen tasolla.

Asetuksessa (EU) 2022/2036 komissio myös veloitetaan tarkastelemaan uudelleen sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillistä merkitsemistä koskevan vähentämismenetelmän täytäntöönpanoa rakenteeltaan erityyppisissä pankkiryhmissä, arvioimaan uuden vähennysmekanismin mahdollisia tahattomia seurauksia ja varmistamaan oikeasuhteinen kohtelu ja tasapuoliset toimintaedellytykset erityisesti sellaisissa omistusketuissa, joissa on toiminnallinen yhtiö emoyhtiönä toimivan holdingyhtiön ja sen tytäryhtiöiden välillä ("holdco"-rakenne vastakohtana "opco"-rakenteelle, jossa emoyhtiö ei ole holdingyhtiö). Komissiota pyydettiin arvioimaan seuraavia seikkoja: i) mahdollisuus sallia sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattaminen konsolidoinnin perusteella myös muissa tilanteissa; ii) sellaisten yhteisöjen kohtelu, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että ne likvidoidaan tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä (likvidoitavat yhteisöt); ja iii) sitä, onko asianmukaista, että vähennykset rajoitetaan liikkeeseen laskevan yhteisön sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta vastaavaan määrään.

Asetuksessa käyttöön otetun vähentämismekanismin analysoinnin ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimittamiin tietoihin perustuvan kvantitatiivisen vaikutustenarvioinnin perusteella komissio totesi, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen tehtävät kohdennetut muutokset, jotka koskevat sisäisten MREL-vaatimusten soveltamisalaa ja likvidoitavien yhteisöjen kohtelua, ovat tarpeellisia ja asianmukaisia.

Ehdotetuilla muutoksilla edistetään pankkien purkamismahdollisuutta parantamalla vähentämismekanismin toimintaa ja oikeasuhteisuutta ja varmistetaan, että se ei luo tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä ongelmia rakenteeltaan erilaisten pankkiryhmien välille.

Koska vastaavat säännökset ovat jo voimassa ja niitä aletaan soveltaa EU:ssa 1. tammikuuta 2024, ehdotetut muutokset on tehtävä hyvissä ajoin. Nopean hyväksymisen tarvetta lisää entisestään se, että pankkiryhmät tarvitsevat vähentämismekanismia koskevaa selvyyttä päättääkseen, miten ne voivat asettaa ennalta parhaalla mahdollisella tavalla sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen tarvittavan kapasiteettinsa ottaen huomioon yleisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisen määräajan, joka on myös 1. tammikuuta 2024.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Noudattaen komissiolle annettua toimeksiantoa arvioida asetuksessa (EU) 2022/2036 säädetyn vähentämismekanismin toimintaa ehdotuksessa esitetään muutoksia voimassa olevaan lainsäädäntöön ja tehdään siitä kaikilta osin yhdenmukainen pankkien kriisinhallintaa koskevien voimassa olevien politiikkojen säännösten kanssa.

Yhteisestä kriisinhallintamekanismista annetun asetuksen kohdennetulla tarkistuksella pyritään parantamaan vähentämismekanismin toimintaa ja oikeasuhteisuutta ja varmistetaan, että se ei luo tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä ongelmia rakenteeltaan erilaisten pankkiryhmien välille.

- **Yhdenmukaisuus EU:n muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus perustuu finanssikriisin jälkeen toteutettuihin uudistuksiin, jotka johtivat pankkiunionin luomiseen ja EU:n kaikkien pankkien yhteisen sääntökirjan laatimiseen.

Ehdotus auttaa vahvistamaan EU:n rahoituslainsäädäntöä, joka hyväksyttiin viime vuosikymmenen aikana rahoitusalan häiriönsietokyvyn parantamiseksi ja pankkien kaatumisten asianmukaisen hallinnan varmistamiseksi. Tavoitteena on tehdä pankkijärjestelmästä vankempi ja viime kädessä edistää taloudellisen toiminnan kestävä rahoitusta EU:ssa. Ehdotus vastaa kaikilta osin EU:n perustavoitteita, joita ovat rahoitusvakauden edistäminen, veronmaksajien rahoihin turvautumisen vähentäminen pankkien kriisinhallinnassa ja tallettajien luottamuksen säilyttäminen. Nämä tavoitteet edistävät kilpailukykyä ja kuluttajansuojan korkeaa tasoa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artiklaan, joka on myös muutettavien säädösten oikeusperusta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotuksella pyritään täydentämään ja muuttamaan jo olemassa olevaa EU:n lainsäädäntöä (pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivi ja yhteisestä kriisinhallintamekanismista annettu asetus), mikä voidaan saavuttaa parhaiten EU:n tasolla erilaisten kansallisten aloitteiden sijaan. Jäsenvaltioilla on rajalliset mahdollisuudet hyväksyä kansallisia toimenpiteitä, koska pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivissä ja yhteisestä kriisinhallintamekanismista annetussa asetuksessa säännellään jo näitä asioita. Kansallisella tasolla tehtävät muutokset olisivat ristiriidassa tällä hetkellä voimassa olevan unionin lainsäädännön kanssa.

Ehdotetut muutokset vastaavat asetuksessa (EU) 2022/2036 asetettua toimeksiantoa, jonka mukaan komission on tarkasteltava uudelleen kehyksen soveltamista. Näiden muutosten avulla edistettäisiin vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukaista soveltamista ja kriisinhallintaviranomaisten käytäntöjen lähentämistä sekä varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla pankkipalvelujen sisämarkkinoilla. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa näitä tavoitteita yksin. Jos EU lopettaisi näiden näkökohtien

sääntelyn, pankkipalvelujen sisämarkkinoilla sovellettaisiin useita erilaisia sääntöjä, mikä johtaisi hajanaisuuteen ja heikentäisi äskettäin laadittua EU:n yhteistä sääntökirjaa tällä osaluueella.

- **Suhteellisuusperiaate**

EU:n toimet ovat tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tavoite parantaa nykyisten EU:n sääntöjen soveltamista pankkiryhmien purkamismahdollisuuden varmistamisen ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyvien ongelmien käsittelyn osalta. Ehdotetut muutokset koskevat ainoastaan tiettyjä säännöksiä, jotka sisältyvät laitoksia koskevaan EU:n vakavaraisuuskehykseen. Muutokset kohdistuvat yksinomaan toimenpiteisiin, joilla kriisinratkaisun yhteydessä pyritään monimutkaisissa tapauksissa, kuten ketjutusrakenteissa, varmistamaan tappioiden ja pääoman sujuva siirtäminen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien sisällä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen hyväksyttäviä instrumentteja koskevien asianmukaisten sääntöjen avulla. Lisäksi ehdotetut muutokset rajoittuvat kysymyksiin, joita ei voida käsitellä nykyisissä säännöissä säädetyn harkintavallan puitteissa.

- **Toimintatavan valinta**

Toimenpiteet pantaisiin täytäntöön muuttamalla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviä ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettua asetusta direktiivillä. Ehdotetuissa toimenpiteissä viitataan laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskeviin voimassa oleviin säännöksiin tai kehitetään niitä edelleen.

Erityinen MREL-kehykseen tehtäviä kohdennettuja muutoksia koskeva ehdotus on perusteltu, koska yhdenmukaistetut EU:n säännöt olisi saatava kiireellisesti käyttöön ennen vakavaraisuusasetuksessa säädetyn, sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välilliseen merkitsemiseen sovellettavan erityiskohtelun soveltamispäivää, joka on 1. tammikuuta 2024.

Kun otetaan huomioon ehdotettujen muutosten rajallinen määrä ja jotta varmistetaan johdonmukainen käsittely lainsäädäntöprosessissa sekä se, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen tehty lopulliset muutokset ovat täysin yhdenmukaiset, molempiin säädöksiin tehtävät muutokset on sisällytetty yhteen ehdotukseen.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Voimassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Tämä aloite perustuu asetuksessa (EU) 2022/2036 vahvistettuun komission toimeksiantoon tarkastella uudelleen ja arvioida vähentämismekanismien toimintaa ja hyväksyä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus mahdollisesti havaittujen puutteiden korjaamiseksi.⁹

⁹ Perustelujen tässä luvussa täytetään komission velvollisuus raportoida neuvostolle ja Euroopan parlamentille pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 129 artiklaan asetuksella (EU) 2022/2036 lisätyn uudelleentarkastelulausekkeen mukaisesti suoritettun uudelleentarkastelun tuloksista.

Uudelleentarkastelu perustuu analyysiin, joka sisältää määrällisen vaikutustenarvioinnin, jossa keskitytään rakenteeltaan erityyppisten pankkiryhmien tasapuolisiin toimintaedellytyksiin. Siinä arvioitiin nykyisten sääntöjen vaikutuksia ja analysoitiin mahdollisia muutoksia, jotka liittyvät seuraaviin: i) voidaanko sallia, että yhteisöt, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, noudattavat omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella; ii) miten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta annettujen sääntöjen nojalla kohdellaan yhteisöjä, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisöt likvidoidaan tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä; ja iii) onko voimassa olevien sääntöjen nojalla asianmukaista rajoittaa vaadittujen vähennysten määrää.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komission henkilöstö kuuli jäsenvaltioita analyysin tuloksista, vähentämismekanismia koskevasta määrällisestä vaikutustenarvioinnista ja ehdotetuista muutoksista pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän komission asiantuntijaryhmän kautta.

Näiden kuulemisten tulokset otettiin huomioon tämän ehdotuksen valmistelussa. Ne antoivat selkeää näyttöä tarpeesta päivittää ja täydentää nykyisiä sääntöjä kehyksen tavoitteiden saavuttamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla varmistaen samalla suhteellisuusperiaatteen noudattaminen ja tasapuoliset toimintaedellytykset.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto tuki komissiota toimittamalla tietoja, jotka kerättiin tapauskohtaisesti vapaaehtoiselta pohjalta suoraan pankkiryhmiltä, joihin voimassa olevia sääntöjä sovelletaan. Tiedot jaettiin komissiolle yhdistetyssä ja anonymisoidussa muodossa. Otos koostui kuudessa jäsenvaltiossa sijaitsevista kymmenestä väliyhtiönä toimivasta yhteisöstä, joihin sovelletaan voimassa olevien sääntöjen mukaista vähentämismekanismia. Otos jakautui tasan holdco- ja opco-rakenteisiin kuuluviin yhteisöihin, ja se perustui useimmissa tapauksissa tietoihin 31. joulukuuta 2021.

Jäsenvaltio	HoldCo-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen lukumäärä	OpCo-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen lukumäärä
Itävalta		1
Belgia	1	1
Kroatia	1	
Ranska		3
Irlanti	2	
Alankomaat	1	
Yhteensä	5	5

Lähde: Komission henkilöstö yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimittaman datan perusteella, tilanne 31. joulukuuta 2021. perusteella.

Tätä määrällistä näyttöä käytettiin arvioitaessa, miten vähentämiskehys toimii nykyisten sääntöjen puitteissa, pyrittäessä tunnistamaan sen täytäntöönpanoon liittyviä mahdollisia puutteita ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä ongelmia sekä testattaessa mahdollisia muutoksia niiden korjaamiseksi.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksesta on tehty analyysi, johon sisältyy määrällinen vaikutustenarviointi, jossa otetaan huomioon sekä sidosryhmiltä saatu palaute että tarve käsitellä komissiolle asetuksen (EU) 2022/2036 nojalla annetussa toimeksiannossa eriteltyjä näkökohtia.

Sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta koskevan vähentämismekanismin arviointi

Komissio on arvioinut, onko nykyisessä vähentämismekanismissa rakenteeltaan erilaisten pankkiryhmien välisiin tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä ongelmia.

Analyysin mukaan sellaisten väliyhtiönä toimivien yhteisöjen vastuut, joihin sovellettaisiin omistussuoksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän mukaista vähennystä, ovat yhteensä 24,1 prosenttia väliyhtiönä toimivien yhteisöjen kokonaisriskin määrästä ja 4,3 prosenttia väliyhtiönä toimivien yhteisöjen vastuiden kokonaismäärästä. Vähentämismenetelmä vaikuttaisi kuitenkin aggregaattitasolla enemmän holdco-rakenteisiin kuuluihin väliyhtiönä toimiviin yhteisöihin kuin opco-rakenteisiin kuuluihin väliyhtiönä toimiviin yhteisöihin: vähennysten kohteena olevien vastuiden osuus olisi ensin mainittujen osalta jopa 28,1 prosenttia kokonaisriskin määrästä (jälkimmäisten osalta 14,3 %) ja jopa 5 prosenttia vastuiden kokonaismäärästä (jälkimmäisten osalta 2,7 %). Nämä erot voivat selittyä sillä, että konsernin sisäisten vastuiden määrät ovat suurempia väliyhtiönä toimivien yhteisöjen tasolla holdco-rakenteiden tapauksessa, mikä tarkoittaa sitä, että myös vähennysten suhteelliset määrät ovat suurempia (taulukko 1). Myös keskiarvojen tarkastelu pankkien tasolla vahvistaa tämän. Vähennysten osuus on keskimäärin 12,3 prosenttia omistussuoksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän piiriin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen yhteenlasketun kokonaisriskin määrästä, mutta holdco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen osalta osuus on 14,7 prosenttia kokonaisriskin määrästä ja opco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen osalta 7,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä (taulukko 2).

Tämä rakenteellinen ero ei kuitenkaan näy tarkasteltaessa väliyhtiönä toimivien yhteisöjen vakavaraisuustilannetta, koska sekä holdco- että opco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen MREL-ylijäämä on pienentynyt merkittävästi vähentämismekanismin käyttöönoton jälkeen. Yhdellä holdco-rakenteeseen kuuluvalla väliyhtiönä toimivalla yhteisöllä, johon sovelletaan omistussuoksien täyteen vähentämiseen perustuvaa menetelmää, on MREL-vähimmäisvaatimuksen ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen suhteen vaje, joka on 2,6 prosenttia kokonaisriskin määrästä. Neljän muun väliyhtiönä toimivan yhteisön keskimääräinen MREL-ylijäämä on edelleen 5,2 prosenttia kokonaisriskin määrästä, mutta ilman vähennyksiä niillä kaikilla oli ylijäämää (keskimäärin 6,4 % kokonaisriskin määrästä). Opco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen keskimääräinen ylijäämä suhteessa MREL-vähimmäisvaatimukseen ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen pienenee 5,3 prosentista 1,7 prosenttiin kokonaisriskin määrästä, kun taas kahden sellaisen yhteisön keskimääräinen vaje, joilla oli jo vajetta ilman vähennyksiä, lisääntyy 2,4 prosentista 6,1 prosenttiin kokonaisriskin määrästä (taulukko 3).

Vähennysmenetelmän valinta (omistussuoksiin perustuva vai vaatimukseen perustuva menetelmä) muuttaa kummassakin rakenteessa vaikutuksen suuruutta, mutta ei sitä, kummassa rakenteessa vähennyksen määrä on suhteellisesti suurempi.

Näiden muutosten vaikutus on kuitenkin erilainen holdco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen tapauksessa, koska mahdollinen vaje vaikuttaa suoraan emoyhtiönä

toimivan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuskapasiteettiin (etuoikeudeltaan huonomman velan uusien liikkeeseenlaskujen kautta). Holdco-rakenteet voivat itse asiassa rahoittaa tällaiset liikkeeseenlaskut vain rakenteellisesti huonommassa etuoikeusasemassa olevalla velalla, koska niillä ei yleensä välttämättä ole muita rahoituslähteitä. Tätä erityispiirrettä voimistaa vielä se, että holdco-rakenteen alla oleva toiminnallinen pankki yleensä keskittää konsernin muihin osiin liittyvät vastuut. Opco-rakenteissa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö voi sitä vastoin kohdentaa uudelleen muita rahoituslähteitä rahoittaakseen väliyhtiönä toimivien yhteisöjensä sisäiset MREL-vähimmäisvaatimukset.

Tässä yhteydessä komissio katsoi, että holdco-rakenteisiin kuuluviin väliyhtiönä toimiviin yhteisöihin saattaa kohdistua vaikutuksia eri laajuudessa kuin muihin rakenteisiin, mikä johtuu konsernin sisäisten vastuiden osuudesta (joka voi vaihdella pankkikohtaisesti) ja vajeen seurauksista väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla. Tällä havainnolla voidaan perustella tarvetta tutkia mahdollisia tapoja tehdä nykyisestä kehyksestä oikeasuhteisempi.

Kolmea mahdollista toimintavaihtoehtoa arvioitiin.

i) Annetaan väliyhtiönä toimiville yhteisöille mahdollisuus noudattaa MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella

Nykyisissä säännöissä ei edellytetä, että väliyhtiönä toimiva yhteisö vähentää hallussaan olevat konsolidoinnin piiriin kuuluvien yhteisöjen liikkeeseen laskemat instrumentit, jos se jo noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella. Tätä perustellaan sillä, että konsolidointi nostaa vaatimuksen tasoa kaikkien konsolidoinnin piiriin kuuluvien yhteisöjen (alakonsernin ulkopuolisten) vastuiden kattamiseksi. Väliyhtiönä toimivilla yhteisöillä edellytetään olevan riittävä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen tarvittava kapasiteetti sen varmistamiseksi, että sekä niiden että konsolidoitujen yhteisöjen tappiot voidaan tosiasiallisesti siirtää ylöspäin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetään vain kahdesta erityistapauksesta, joissa yhteisö, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, voi täyttää sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen konsolidoinnin perusteella. Tämä on mahdollista sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta luopumisen tapauksessa (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 4 kohta) ja kolmansien maiden konsernien unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten tapauksessa (45 f artiklan 1 kohdan toinen alakohta).

Konsolidoitu vaatimus voi kuitenkin osoittautua hyödylliseksi tiettyjen pankkirakenteiden erityispiirteiden huomioimiseksi esimerkiksi silloin, kun väliyhtiönä toimiva yhteisö luonnollisesti keskittää konsernin sisäiset vastuut ja – holdco-rakenteiden tapauksessa – ohjaa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ennalta asetetut sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat eteenpäin. Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen asettaminen laitos- tai yhteisökohtaisesti tietyille väliyhtiönä toimiville yhteisöille, kuten holdco-rakenteisiin tai tiettyihin opco-rakenteisiin kuuluville yhteisöille – jälkimmäisessä tapauksessa silloin, kun vakavaraisuusvaatimukset määritetään konsolidoinnin perusteella – voi keinotekoisesti aiheuttaa eroja kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle asetettujen vaatimusten ja väliyhtiönä toimivalle yhteisölle asetettujen vaatimusten välille, koska jälkimmäiseen sovelletaan vähennyksiä. Tässä yhteydessä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen asettaminen väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla konsolidoinnin perusteella poistaisi väliyhtiönä toimivan yhteisön velvoitteen vähentää

alakonserniinsa kuuluviin yhteisöihin liittyvät vastuut, koska konsolidoinnilla olisi samanlainen vaikutus kuin vähennyksillä.

Analysoidun datan perusteella konsolidointi lisää merkittävästi väliyhtiönä toimivien yhteisöjen niiden vastuiden määriä, joiden perusteella sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus lasketaan (yhteensä +23% kokonaisriskin määrästä ja +52% vastuiden kokonaismäärästä, taulukko 1).

Vaikutus MREL-vähimmäisvaatimukseen ja vakavaraisuuteen ei ole selvä kautta linjan, ja siihen näyttävät vaikuttavan pankkikohtaiset näkökohdat, jotka voivat tehdä konsolidoinnista ketjutusrakenteen kannalta enemmän tai vähemmän hyödyllistä. Verrattuna nykytilanteeseen (ei vähennyksiä) holdco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen ylijäämät suhteessa MREL-vähimmäisvaatimukseen pienenevät konsolidoinnin vuoksi 25–40 prosenttia (9,4 prosentista 7,3 prosenttiin kokonaisriskin määrästä), kun taas opco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen ylijäämät näyttävät pienenevän paljon enemmän (7,5 prosentista 2,7 prosenttiin kokonaisriskin määrästä).

Holdco-rakenteissa konsolidoinnin soveltamisella on keskimäärin pienempi vaikutus MREL-ylijäämiin kuin omistusosuuksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän mukaisilla vähennyksillä, mutta se rankaisee edelleen enemmän kuin vähentäminen vaatimukseen perustuvan menetelmän mukaisesti.

Data osoittaa myös, että kun tarkastellaan omistusosuuksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän ja konsolidoinnin välistä eroa, yhdellä holdco-rakenteeseen kuuluvalla väliyhtiönä toimivalla yhteisöllä on vaje suhteessa MREL-vähimmäisvaatimukseensa ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseensa, mutta tämä vaje katoaa konsolidoinnin myötä. Lisäksi jo vajeellisten opco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen vaje suhteessa MREL-vähimmäisvaatimukseen joko lisääntyy tai vähenee tapauksesta riippuen (taulukko 3).

Kaiken kaikkiaan konsolidointi voisi olla suotuisaa holdco-rakenteisiin kuuluville väliyhtiönä toimiville yhteisöille. Se, että opco-rakenteisiin ei kohdistu selkeitä vaikutuksia huolimatta ylijäämien yleisestä pienenemisestä ilman, että tällä on johdonmukaista vaikutusta pankkeihin, joilla on jo vajetta, voi selittyä näiden konsernien organisaatiolla, jonka vuoksi konsolidointi väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla ei välttämättä ole kaikissa tapauksissa merkityksellistä. Jos konsolidointia sovelletaan erotuksetta, sillä voi näin ollen olla merkittävämpiä kielteisiä vaikutuksia opco-rakenteisiin kuuluviin pankkeihin kuin omistusosuuksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän mukaisilla vähennyksillä. Konsolidointi voi kuitenkin olla keino käsitellä holdco - ja opco-rakenteiden tilannetta, kun vakavaraisuusvaatimukset on jo asetettu konsolidoinnin perusteella väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla.

ii) Poistetaan likvidoitavat yhteisöt vähennysmekanismin soveltamisalasta

Nykyisessä kehyksessä likvidoitaviin yhteisöihin sovelletaan sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta, minkä vuoksi ne kuuluvat myös vähennysmekanismin piiriin ollessaan osa ketjutusrakennetta. Tämä saattaa olla ylettömän varovaista, koska (jos strategia valitaan tarkasti) kaatumistilanteessa ei ole odotettavissa, että likvidoitavan yhteisön instrumentit kirjataan alas tai muunnetaan ja tappiot siirretään ylöspäin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle väliyhtiönä toimivan yhteisön kautta. Lisäksi likvidoitavien yhteisöjen sisällyttäminen ketjutusvähennyksiin voi vaikuttaa merkittävästi sellaisiin väliyhtiönä

toimiviin yhteisöihin, jotka ovat osa konserneja, joihin kuuluu monta likvidaatian kohteeksi korvamerkittyä tytäryritystä, erityisesti kun otetaan huomioon omistusosuuksiin perustuva vähentämismenetelmä, joka edellyttää, että kaikki väliyhtiönä toimivan yhteisön hallussa olevat perimmäisen tytäryrityksen omat varat ja hyväksyttävät velat on vähennettävä.

Likvidoitavien yhteisöjen poistaminen vähennysten soveltamisalasta ketjutusrakenteissa olisi oikeasuhteisempaa, kun otetaan huomioon, että kaatumistilanteessa varoja ei ole tarpeen siirtää alaspäin yhteisön pääomapohjan vahvistamiseksi. Näin ollen likvidoitaviin yhteisöihin liittyviä väliyhtiönä toimivien yhteisöjen vastuita ei tarvitsisi vähentää, vaan ne riskipainotettaisiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti, mikä edellyttäisi, että väliyhtiönä toimivalla yhteisöllä on omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja näihin vastuisiin liittyvien mahdollisten tappioiden kattamiseksi, mutta vähemmässä määrin kuin täysimääräisen vähennyksen tapauksessa. Jos likvidoitaviin yhteisöihin liittyvät vastuut ovat merkittäviä, tämä voi vaikuttaa väliyhtiönä toimivien yhteisöjen kykyyn siirtää kaikki tappiot ylöspäin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Saatavilla oleva data kuitenkin osoittaa, että likvidoitaviin yhteisöihin liittyvien vastuiden osuus on hyvin pieni erityisesti opco-rakenteissa¹⁰ (yhteensä 0,3 prosenttia kokonaisriskin määrästä, taulukko 1, ja keskimäärin 0,6 prosenttia kokonaisriskin määrästä, taulukko 2), mikä minimoi tunnistetut riskit.

Kaiken kaikkiaan data osoittaa, että likvidoitaviin yhteisöihin liittyvät väliyhtiönä toimivien yhteisöjen vastuut muodostavat yhteensä 2 prosenttia väliyhtiönä toimivien yhteisöjen kokonaisriskin määrästä ja 0,3 prosenttia vastuiden kokonaismäärästä. Nämä osuudet kuitenkin vaihtelevat konsernirakenteen tyypin mukaan: osuus on holdco-rakenteiden tapauksessa jopa 2,6 prosenttia kokonaisriskin määrästä ja 0,3 prosenttia vastuiden kokonaismäärästä, kun taas opco-rakenteiden osalta vastaavat luvut ovat 0,3 prosenttia kokonaisriskin määrästä ja 0,1 prosenttia vastuiden kokonaismäärästä (taulukko 1).

Vastuiden määrä (kokonaisriskin määrä / vastuiden kokonaismäärä) on omistusosuuksiin perustuvassa vähentämismenetelmässä, johon ei sisälly likvidoitavia yhteisöjä, luonnollisesti suurempi kuin omistusosuuksiin perustuvassa menetelmässä, johon sisältyy likvidoitaviin yhteisöihin liittyvien vastuiden vähentäminen, mutta se on silti pienempi kuin taso, joka saavutettaisiin, jos vähennykset olisi rajattu vaatimukseen perustuvan vähentämismenetelmän mukaisesti.

Itse asiassa likvidoitaviin yhteisöihin liittyvien vastuiden poistaminen vähennysten piiristä vaikuttaa positiivisesti väliyhtiönä toimivien yhteisöjen tekemien vähennysten kokonaismäärään kautta linjan, mutta tämä vaikutus ei ole yhtä suuri kuin vaatimukseen perustuvan menetelmän mukaisilla vähennyksillä. Holdco-rakenteiden tapauksessa omistusosuuksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän mukaisten vähennysten osuus olisi 14,7 prosenttia kokonaisriskin määrästä ja laskisi 13,2 prosenttiin kokonaisriskin määrästä, jos likvidoitaviin yhteisöihin liittyvät vastuut jätettäisiin ulkopuolelle, mutta olisi silti suurempi kuin vaatimukseen perustuvan menetelmän mukaisten vähennysten osuus (11,1 % kokonaisriskin määrästä). Järjestys ja osuudet ovat samankaltaiset opco-rakenteiden tapauksessa (7,5 %, 6,9 % ja 6 %). Kaiken kaikkiaan hieman alle puolet näiden kahden menetelmän välisestä erosta saadaan kurottua umpeen poistamalla likvidoitaviin yhteisöihin liittyvät vastuut.

¹⁰ Data osoittaa, että holdco-rakenteiden tapauksessa osuus on hieman suurempi, mutta konsolidoinnin soveltaminen poistaisi vähentämisen tarpeen ja tekisi tästä likvidoitaviin yhteisöihin liittyvästä oikaisusta merkityksettömän.

Likvidoitaviin yhteisöihin liittyvien vastuiden poistaminen vähennysten piiristä vaikuttaisi kuitenkin eri tavalla eri tyyppisiin instrumentteihin, joihin vähennykset vaikuttavat, sekä MREL-vähimmäisvaatimukseen ja vähennysten jälkeisiin pääomapositioihin.

Sellaisten holdco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen määrä, joihin sovelletaan muihin eriin (toissijainen pääoma (Tier 2), ensisijainen lisäpääoma (AT1) ja ydinpääoma (CET1)) kuin hyväksyttäviin velkoihin vaikuttavaa vähennystä, vähenee, kun likvidoitavat yhteisöt jätetään ulkopuolelle. Sen sijaan vaikutukset näyttäisivät olevan vähemmän merkittäviä opco-rakenteiden tapauksessa, koska kaikki väliyhtiönä toimivat yhteisöt, jotka tällä hetkellä tekevät vähennyksiä jostakin omien varojen luokasta, jatkaisivat vähennysten tekemistä samoista luokista (suhteellisesti samassa määrin). Tätä selittää myös likvidoitaviin yhteisöihin liittyvien vastuiden vähäinen osuus tämäntyyppisissä väliyhtiönä toimivissa yhteisöissä (taulukko 2).

Kun tarkastellaan MREL-vähimmäisvaatimukseen ja vakavaraisuussuhteeseen kohdistuvia vaikutuksia, likvidoitaviin yhteisöihin liittyvien vastuiden poistaminen vähennysten piiristä parantaa tilannetta useiden sellaisten väliyhtiönä toimivien yhteisöjen osalta, joilla on ollut erilaisiin vaatimuksiin liittyviä vajeita omistussuoksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän vuoksi, ja poistaa nämä vajeet tai pienentää niitä erityisesti yhdessä holdco-rakenteessa ja kahdessa opco-rakenteessa.¹¹ Lisäksi likvidoitaviin yhteisöihin liittyvien vastuiden poistaminen vähennysten piiristä johtaa toisinaan pienempään vajeeseen verrattuna vaatimukseen perustuvaan vähentämismenetelmään.¹² Vaikutus näyttäisi kuitenkin olevan vähäinen tarkasteltaessa ylijäämiä: nämä ovat noin 20–25 prosenttia suuremmat sovellettaessa vaatimukseen perustuvaa vähentämismenetelmää kuin sovellettaessa omistussuoksien täyteen vähentämiseen perustuvaa menetelmää (ottaen huomioon likvidoitavat yhteisöt tai ilman likvidoitavia yhteisöjä), mutta ainoastaan suhteessa yhteenlaskettuihin MREL-vaatimuksiin, mikä osoittaa, että vähennysmenetelmän valinta ei varsinaisesti vaikuta ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen pääomaan (Tier 1) tai yhteenlaskettuun pääomavaatimukseen (taulukko 3).

Näin ollen likvidoitavien yhteisöjen poistaminen vähentämismekanismin soveltamisalasta parantaisi vaatimuksen oikeasuhteisuutta ja ottaisi paremmin huomioon vähennysten vaikutuksen. Lähestymistapa olisi kuitenkin vakavaraisuusperiaatteen mukainen eikä asetuksella saavutettu tasapaino olennaisesti muuttuisi. Vaikutukset eivät vaikuta painottuvan tiettyyn konsernirakenteeseen, kun otetaan huomioon myös näiden vastuiden erilaiset osuudet holdco- ja opco-rakenteissa.

Tällaista muutosta voitaisiin näin ollen soveltaa kaikkiin konserneihin. Sillä ei kuitenkaan olisi merkitystä, jos väliyhtiönä toimiva yhteisö noudattaisi sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella (koska tässä tapauksessa ei tehdä vähennyksiä).

¹¹ Kahdella väliyhtiönä toimivalla yhteisöllä oli vähennyksistä johtuva yhteenlaskettuun MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyvä vaje, joka pienenesi 3,8 prosentista 2,1 prosenttiin kokonaisriskin määrästä (–45 %); kolmella väliyhtiönä toimivalla yhteisöllä oli vähennyksistä johtuva yhteenlaskettuun MREL-vähimmäisvaatimukseen ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen liittyvä vaje, joka pienenesi 4,2 prosentista 3,2 prosenttiin kokonaisriskin määrästä (–24 %); ja yhdellä väliyhtiönä toimivalla yhteisöllä oli ensisijaiseen pääomaan ja yhteenlaskettuun pääomavaatimukseen liittyvä vaje, joka pienenesi nolnaan.

¹² Jos esimerkiksi likvidoitavien yhteisöjen hallussa olevat sisäiset MREL-instrumentit vähennettäisiin vaatimukseen perustuvan menetelmän mukaisesti, mutta niitä ei vähennettäisi tässä skenaariossa, mikä johtaisi pienempään vajeeseen.

iii) *Ylärajan soveltaminen vähennysten suuruuteen (vaatimukseen perustuva vähentämismenetelmä)*

Sisäisellä MREL-vähimmäisvaatimuksella varmistetaan, että kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvan tytäryhtiön tasolla syntyneitä tappioita voidaan riittävästi siirtää ylöspäin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle asettamatta tytäryhtiötä kriisinratkaisuun. Vähentämismekanismien käyttöönoton tarkoituksena on tukea tätä sisäistä tappionkattamiskykyä varmistamalla, että tappiot eivät jää jumiin väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolle, mikä vaarantaisi konsernistrategian toteuttamisen.

Vaatimukseen perustuva menetelmä voi heikentää konsernin purkamismahdollisuutta, koska vähennysten yläraja, joka vastaa sisäistä MREL-vaatimusta (kapasiteetin sijaan), voi estää väliyhtiönä toimivilta yhteisöiltä tappioiden asianmukaisen siirtämisen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Tämä voi aiheuttaa mahdollisia pullonkauloja väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla, sillä se pääoman ja hyväksyttävien velkojen määrä, jonka kriisinratkaisuviranomainen kirjaisi alas tai muuntaisi tytäryrityksen kaatuessa, ei rajoittuisi sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen määrään. Näin ollen lopputulos olisi vakavaraisuuden kannalta vähemmän moitteeton.

Vaatimukseen perustuva vähennys voi vaikuttaa myös siihen, ovatko instrumentit, joita tytäryritys laskee suoraan ja välillisesti liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, vertailukelpoisia, mikä voi aiheuttaa pankkien tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä ongelmia pankkien organisaatorakenteesta riippuen ja olla vastoin lainsäätäjien alkuperäistä tavoitetta olla asettamatta yhtä liikkeeseenlaskun muotoa toisten edelle. Vaatimukseen perustuvalla vähentämismenetelmällä ei myöskään voida täysin estää sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen tarvittavan kapasiteetin kaksinkertaista laskentaa väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla.

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto

Eri vaihtoehtojen tulokset huomioon ottaen analyysissä tultiin siihen johtopäätökseen, että asetuksessa (EU) 2022/2036 hyväksytty omistussuosuksien täyteen vähentämiseen perustuva menetelmä olisi säilytettävä. Menetelmän muuttaminen rajoittamalla vähennysten määrää, joka vastaa liikkeeseen laskevien tytäryritysten sisäistä MREL-vähennysvaatimusta, johtaisi mekanismiin, joka on vakavaraisuuden kannalta vähemmän moitteeton, ja vähentäisi vähentämismekanismien vaikuttavuutta ja tehokkuutta, mikä aiheuttaisi pullonkaulojen riskin, kun tappioita siirretään ylöspäin konsernin sisällä. Se myös heikentäisi kehyksen johdonmukaisuutta, koska tällainen muutos tarkoittaisi merkittävää poikkeamista lainsäätäjien vuonna 2019 saavuttamasta poliittisesta yhteisymmärryksestä, joka heijastuu pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 6 kohdassa EPV:lle annettuun toimeksiantoon, jonka mukaan on varmistettava, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien suora ja välillinen merkitseminen ei johda eri tulokseen.

Arvioinnissa todetaan kuitenkin myös, että on asianmukaista ja tarpeellista mukauttaa mekanismia vähäisessä määrin tavalla, joka lisäisi oikeasuhteisuutta eikä vaarantaisi tappioiden ja pääoman siirtämistä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin sisällä. Näin voidaan vastata huolenaiheisiin, jotka koskevat omistussuosuksien täyteen vähentämiseen perustuvan menetelmän vaikutusta tiettyihin konsernirakenteisiin. Vaikutustenarvioinnissa arvioitujen vaihtoehtojen perusteella seuraavilla muutoksilla saavutettaisiin nämä tavoitteet parhaiten ja parannettaisiin johdonmukaisuutta kriisinratkaisukehyksen kanssa: i) annetaan

tietyille väliyhtiönä toimiville yhteisöille (holdco - ja opco-rakenteisiin kuuluville väliyhtiönä toimiville yhteisöille), joiden vakavaraisuusvaatimukset asetetaan jo konsolidoinnin perusteella, mahdollisuus noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella, jos kriisinratkaisuviranomainen niin päättää ja ii) poistetaan likvidoitavien yhteisöjen liikkeeseenlaskut vähentämismekanismiin soveltamisalasta.

Taulukko 1: Vastuiden määrä

Mittari	Ryhmän rakenne	Vastuiden määrän muutos (perustasoon verrattuna)			Likvidotaviin yhteisöihin liittyvät vastuut prosentteina (perustasoon verrattuna)
		Omistussuoksien täysi vähennys	Vaatimukseen perustuva vähennys	Alakonsolidointi	
Kokonaisriskin määrä	Holdco	28.1%	24.7%	7.5%	2.6%
	Opco	14.3%	11.6%	62.9%	0.3%
	Yhteensä	24.1%	21.0%	23.4%	2.0%
Vastuiden kokonaismäärä	Holdco	5.0%	4.1%	42.3%	0.3%
	Opco	2.7%	2.2%	74.0%	0.1%
	Yhteensä	4.3%	3.5%	52.1%	0.3%

Lähde: Komission henkilöstö yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimittaman datan perusteella, tilanne 31. joulukuuta 2021.

Taulukko 2: Vähennykset

Vähennykset (% kokonaisriskin määrästä)		Omistusosuuksien täysi vähennys			Vaatimukseen perustuva vähennys			Omistusosuuksien täysi vähennys ilman likvidoitavia yhteisöjä		
Luokka	Mittari	Holdco	Opco	Yhteensä	Holdco	Opco	Yhteensä	Holdco	Opco	Yhteensä
Yhteensä	Keskiarvo	14.7%	7.5%	12.3%	11.1%	6.0%	9.5%	13.2%	6.9%	11.2%
	Pankkien lukumäärä	5	5	10	5	5	10	5	5	10
josta: vähennetty toissijaisesta pääomasta (T2)	Keskiarvo	0.9%	1.7%	1.1%	1.2%	1.5%	1.4%	1.8%	1.7%	1.7%
	Pankkien lukumäärä	2	4	6	1	4	5	1	4	5
josta: vähennetty ensisijaisesta lisäpääomasta (ΔT1)	Keskiarvo	2.4%	2.3%	2.3%		2.1%	2.1%		2.3%	2.3%
	Pankkien lukumäärä	1	4	5		4	4		4	4
josta: vähennetty ydinpääomasta (CET1)	Keskiarvo	1.1%	5.2%	3.7%	0.3%	3.9%	3.7%	0.3%	5.2%	5.0%
	Pankkien lukumäärä	2	4	6	1	4	5	1	3	4

Lähde: Komission henkilöstö yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimittaman datan perusteella, tilanne 31. joulukuuta 2021.

Taulukko 3: Vaikutus MREL-vähimmäisvaatimukseen ja vakavaraisuustilanteeseen

Ylijäämät/vajeet (% kokonaisriskin määrästä)		Perustaso			Omistusosuuksien täysi vähennys			Vaatimukseen perustuva vähennys			Omistusosuuksien täysi vähennys ilman likvidoitavia yhteisöjä			Alakonsolidointi		
Vaatimus	Mittari	Holdco	Opco	Yhteensä	Holdco	Opco	Yhteensä	Holdco	Opco	Yhteensä	Holdco	Opco	Yhteensä	Holdco	Opco	Yhteensä
MREL-vähimmäisvaatimus	Keskimääräinen vaje		-0.3%	-0.3%		-3.8%	-3.8%		-2.5%	-2.5%		-2.1%	-2.1%		-6.1%	-6.1%
	Pankkien lukumäärä		1	1		2	2		2	2		2	2		1	1
	Keskimääräinen ylijäämä	9.4%	7.5%	8.9%	6.8%	4.6%	6.3%	8.1%	4.9%	7.4%	6.7%	4.6%	6.2%	7.3%	2.7%	5.8%
	Pankkien lukumäärä	5	4	9	5	3	8	5	3	8	5	3	8	5	3	8
MREL-vähimmäisvaatimus + yhteenlaskettu puskurivaatimus	Keskimääräinen vaje		-2.4%	-2.4%	-2.6%	-6.1%	-4.2%	-1.5%	-4.8%	-2.9%	-2.2%	-4.5%	-3.2%		-3.4%	-3.4%
	Pankkien lukumäärä		2	2	1	2	3	1	2	3	1	2	3		2	2
	Keskimääräinen ylijäämä	6.4%	5.3%	6.1%	5.2%	1.7%	4.2%	6.7%	1.9%	5.4%	5.2%	1.7%	4.2%	4.2%	0.8%	3.5%
	Pankkien lukumäärä	5	3	8	4	3	7	4	3	7	4	3	7	5	2	7
Ydinpääoma (CET1)	Keskimääräinen vaje															
	Pankkien lukumäärä															
	Keskimääräinen ylijäämä	10.4%	13.2%	11.2%	15.4%	12.3%	14.4%	15.3%	12.7%	14.5%	14.9%	12.6%	14.2%	10.3%	8.5%	9.9%
	Pankkien lukumäärä	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Ensisijainen pääoma (T1)	Keskimääräinen vaje					-1.4%	-1.4%									
	Pankkien lukumäärä					1	1									
	Keskimääräinen ylijäämä	10.7%	12.9%	11.4%	15.9%	11.6%	14.5%	16.2%	11.1%	14.6%	15.8%	11.0%	14.3%	10.4%	7.7%	9.8%
	Pankkien lukumäärä	5	5	10	5	4	9	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Yhteenlaskettu pääomavaatimus	Keskimääräinen vaje					-3.2%	-3.2%		-0.7%	-0.7%						
	Pankkien lukumäärä					1	1		1	1						
	Keskimääräinen ylijäämä	8.2%	9.8%	8.7%	14.1%	7.3%	12.0%	14.3%	7.5%	12.2%	14.0%	6.9%	11.8%	8.4%	5.5%	7.8%
	Pankkien lukumäärä	5	5	10	5	4	9	5	4	9	5	5	10	5	2	7

Lähde: Komission henkilöstö yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimittaman datan perusteella, tilanne 31. joulukuuta 2021.

Muut likvidoitaviin yhteisöihin liittyvät näkökohdat

Jotta varmistetaan johdonmukaisuus kehyksen muiden osien kanssa, likvidoitavien yhteisöjen poistamista vähentämismekanismin soveltamisalasta sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen välillisen merkitsemisen osalta on tarkasteltava näihin yhteisöihin sovellettavien, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen säännösten laajemmassa kontekstissa.

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen nykyisten sääntöjen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat päätökset kaikkien kyseisten säädösten soveltamisalaan kuuluvien laitosten ja yhteisöjen, myös likvidoitavien yhteisöjen, osalta. Vaatimuksen mitoitusta on oikeassa suhteessa siihen tosiseikkaan, että nämä yhteisöt likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, ja siksi vaatimus rajoittuu useimmissa tapauksissa ja kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen perusteella kyseisen yhteisön omien varojen vaatimukseen (tappionkattamismäärä – pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja yhteisestä

kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 d artiklan 2 kohdan toinen alakohta). Ainoa poikkeus tähän tilanteeseen syntyisi tapauksissa, joissa kriisinratkaisuviranomainen katsoo erityisesti rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin mahdollisesti kohdistuvan vaikutuksen vuoksi, että MREL-vähimmäisvaatimuksen olisi oltava suurempi kuin tappionkattamismäärä (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 2 kohdan kolmas alakohta ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 d artiklan 2 kohdan kolmas alakohta).

Likvidoitavien yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittäminen nykyisten sääntöjen mukaisesti on merkittävä rasite kriisinratkaisuviranomaisille, koska niiden on annettava MREL-päätöksiä säännöllisesti päätösten ja kriisinratkaisun suunnittelun välisen yhteyden vuoksi, ja pankeille, koska niiden on varmistettava muiden asiaan liittyvien vaatimusten, kuten vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdassa ja 78 a artiklassa säädetyn hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttamisen etukäteislupajärjestelmän, seuranta ja noudattaminen. Käytännössä tällainen päätös kuitenkin muuttuu vain hyvin vähän MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseen käytettyjen velkojen rakenteen osalta, koska likvidoitavan yhteisön on jo nykyisin noudatettava omien varojen vaatimuksiaan käyttämällä omien varojen instrumentteja (jos yhteisöön sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia yhteisökohtaisesti). Koska MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat päätökset eivät tuota lisäarvoa silloin, kun ne heijastavat olemassa olevia omien varojen vaatimuksia, lainsäädäntöä olisi muutettava siten, että tietyissä olosuhteissa kriisinratkaisuviranomaisten velvollisuus asettaa likvidoitaville yhteisöille MREL-vähimmäisvaatimus poistetaan.

Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaa yhteisöä voidaan pitää likvidoitavana yhteisönä, likvidoitavien yhteisöjen poistaminen sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta koskevan vähentämismekanismiin soveltamisalasta saavutettaisiin epäsuorasti, jos kyseisen yhteisön tasolla ei olisi MREL-vaatimusta (koska se ei voisi olla osa järjestelyä, jossa lasketaan välillisesti liikkeelle sisäisen MREL-vaatimuksen noudattamiseen käytettäviä varoja), mikä varmistaisi ehdotusten välisen johdonmukaisuuden.

Vastaavat perustelut pätevät hyväksyttävien velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttamista koskevan etukäteislupajärjestelmän soveltamiseen, koska MREL-vaatimuksen puuttuminen luonnollisesti poistaa likvidoitavat yhteisöt etukäteislupajärjestelmän soveltamisalasta (koska likvidoitavalla yhteisöllä ei olisi hyväksyttäviä velkoja taseessaan, vaikka tietyt velat olisivatkin hyväksyttävyyysvaatimusten mukaisia).

Jos likvidoitaville yhteisöille asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen taso ylittää tappionkattamismäärän (eli omien varojen vaatimukset), olisi kuitenkin edelleen sovellettava voimassa olevia sääntöjä, jotka koskevat MREL-vähimmäisvaatimusta koskevan päätöksen hyväksymistä, hyväksyttävien velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttamisen etukäteislupaa ja ketjutuksen piiriin sisällyttämistä.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Uudelleentarkastelu kohdistuu säännöksiin, jotka liittyvät sisäisen MREL-kehyksen käytännön toteutukseen, ja siinä kiinnitetään erityistä huomiota rakenteeltaan erilaisten pankkiryhmiä tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviin kysymyksiin ja hallinnollisen taakan vähentämiseen tietyiltä yhteisöiltä, joiden kohdalla kriisinratkaisuviranomaiset

katsovat, että ne voitaisiin kaatumistilanteessa uskottavasti likvidoida maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Ehdotetun uudistuksen odotetaan tuovan kehyksen vaikuttavuuteen liittyviä hyötyjä ja oikeudellista selkeyttä ja parantavan vaatimusten oikeasuhteisuutta.

Uudistus on teknologianeutraali eikä vaikuta digitaaliseen valmiuteen.

- **Perusoikeudet**

EU on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotus noudattaa kyseisiä oikeuksia, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotuksessa edellytetään, että jäsenvaltiot saattavat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin tehdyt muutokset osaksi kansallista lainsäädäntöään kuuden kuukauden kuluessa muutodirektiivin voimaantulosta. Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettuun asetukseen tehtyjä muutoksia olisi alettava soveltaa samanaikaisesti.

Direktiiviin 45 i artiklan 4 kohtaan tehtyjen muutosten on määrä vahvistaa kriisinratkaisuviranomaisille raportointia sellaisten likvidoitavien yhteisöjen osalta, joiden MREL-vähimmäisvaatimus ylittää tappioiden kattamiseen tarvittavan määrän ja joihin näin ollen sovelletaan edelleen MREL-vähimmäisvaatimusta koskevaa päätöstä, joka kattaa niiden MREL-vähimmäisvaatimuskapasiteetin määrän ja koostumuksen.

6. YKSITYISKOHTAINEN SELVITYS EHDOTUKSEN SÄÄNNÖKSISTÄ

Likvidoitavien yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 83 aa alakohtaan ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 24 aa alakohtaan lisätään uusi määritelmä, jonka mukaan ”likvidoitavilla yhteisöillä” tarkoitetaan yhteisöjä, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että kaatumistilanteessa ne likvidoidaan asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jotta sääntelytaakkaa voidaan vähentää säilyttäen samalla kriisinratkaisuviranomaisten mahdollisuus edelleen tietyissä poikkeustapauksissa määrittää likvidoitaville yhteisöille MREL-vähimmäisvaatimus, 45 c artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta korvataan

uudella 2 a kohdalla, jossa vahvistetaan uusi yleinen sääntö, jonka mukaan kriisinratkaisuviranomaisten ei tulisi määrittää MREL-vähimmäisvaatimusta likvidoitaville yhteisöille. Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 d artiklaan tehdään vastaavat muutokset poistamalla 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta ja lisäämällä uusi 2 a kohta.

Kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisuus määrittää MREL-vähimmäisvaatimus eli asettaa vaatimus, joka on suurempi kuin tappionkattamismäärä, säilytetään tarvittaessa, jotta voidaan varmistaa voimassa olevan lainsäädännön nykyiset kriteerit, jotka ovat rahoitusvakauden suojeleminen tai rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden mahdollisen leviämisen rajoittaminen.

Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaa yhteisöä voidaan pitää likvidoitavana yhteisönä, tämä likvidoitava yhteisö olisi sisällytettävä konsolidointiin, joka toteutetaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin johdossa olevaan, kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovellettavan ulkoisen MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä varten, kuten tähän asti on ollut käytäntönä.

Ennakkolupajärjestelmän soveltaminen likvidoitaviin yhteisöihin

Likvidaation kohteiksi korvamerkityt yhteisöt kuuluvat tällä hetkellä vakavaraisuusasetuksen 78 a artiklassa säädetyn ennakkolupajärjestelmän soveltamisalaan, koska pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 1 kohdassa ja 45 f artiklan 2 kohdassa sekä yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 c artiklan 1 kohdassa ja 12 g artiklan 1 kohdassa viitataan vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 c artiklassa määriteltyihin yleisiin hyväksyttävyysskriteereihin. Kyseisellä säännöksellä luodut menettelylliset velvoitteet ovat kuitenkin suhteettomia suurimmalle osalle likvidoitavista yhteisöistä, koska niiltä ei odoteta tappionkattamiskykyä, joka olisi suurempi kuin niiden omien varojen vaatimukset. Tällaisessa skenaariossa logiikka, johon ennakkolupasäännöt perustuvat (kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava valtuudet valvoa toimia, jotka johtavat hyväksyttävien velkojen määrän vähenemiseen) ei päde. Lisäksi omien varojen instrumenttien etuukaista lunastusta varten on jo olemassa erillinen ennakkolupajärjestelmä (vakavaraisuusasetuksen 78 artikla), jota sovelletaan edelleen kaikkiin laitoksiin.

Jotta voidaan vähentää sääntelytaakkaa, jota aiheutuu likvidoitaville yhteisöille, joiden on haettava ennakolta lupa vähentää hyväksyttävien velkojen instrumentteja, sekä viranomaisille, joiden on arvioitava tällaiset hakemukset, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 2 a kohdassa ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 d artiklan 2 a kohdassa säädetään nimenomaisesti, että vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdan ja 78 a artiklan mukaista ennakkolupajärjestelmää ei tulisi soveltaa likvidoitaviin yhteisöihin, joille kriisinratkaisuviranomainen ei ole määrittänyt MREL-vähimmäisvaatimusta. Tämä olisi joka tapauksessa luonnollinen seuraus siitä, että MREL-vähimmäisvaatimusta koskevista päätöksistä luovuttaisiin kyseisten likvidoitavien yhteisöjen osalta, koska MREL-vähimmäisvaatimusta koskevan päätöksen puuttuminen tarkoittaa sitä, että niillä ei enää ole hyväksyttäviä velkoja taseessaan, koska niihin ei enää sovelleta MREL-vaatimusta.

Vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohtaa ja 78 a artiklaa sovelletaan edelleen sellaisiin likvidoitaviin yhteisöihin, joiden osalta kriisinratkaisuviranomainen on tehnyt päätöksen tappionkattamismäärän ylittävästä MREL-vähimmäisvaatimuksesta.

Likvidoitavat yhteisöt osana ketjutusrakenteita

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 129 artiklassa asetetun uudelleentarkastelutoimeksiannon puitteissa tehdyssä analyysissä tultiin siihen johtopäätökseen, että likvidoitavat yhteisöt olisi asianmukaista jättää ketjutusta koskevien sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle ja erityisesti että väliyhtiönä toimivalta yhteisöltä ei enää tulisi edellyttää, että se vähentää sellaiset hallussaan olevat omien varojen instrumentit ja muut velat, jotka on laskenut liikkeeseen likvidoitava yhteisö, johon ei sovelleta MREL-päätöstä. Tämä johtopäätös pätesi, jos kriisinratkaisuviranomainen on kriisinratkaisun suunnittelun yhteydessä katsonut, että kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaa yhteisöä voidaan pitää likvidoitavana yhteisönä.

Tällaisessa skenaariossa likvidoitavalta yhteisöltä ei enää edellytetä MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamista, joten sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillistä merkitsemistä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, väliyhtiönä toimivan yhteisön ja likvidoitavan yhteisön muodostaman ketjun kautta ei enää tapahdu. Kriisinratkaisustrategiassa ei edellytetä, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tukee likvidoitavaa yhteisöä kaatumistilanteessa, minkä vuoksi ei myöskään odoteta, että tappioita siirretään likvidoitavalta yhteisöltä ylöspäin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle väliyhtiönä toimivan yhteisön kautta tai että pääomaa siirretään alaspäin päinvastaiseen suuntaan.

Näin ollen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin uudessa 45 c artiklan 2 a kohdassa ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 d artiklan 2 a kohdassa säädetään nimenomaisesti, että väliyhtiönä toimivan emoyrityksen ei ketjutusta koskevien vähentämissääntöjen nojalla tulisi vähentää hallussaan olevia sellaisten likvidoitavien yhteisöjen liikkeeseen laskemia omien varojen instrumentteja tai velkoja, joihin ei enää sovelleta MREL-vähimmäisvaatimusta koskevaa päätöstä. Väliyhtiönä toimivien yhteisöjen, joilla on hallussaan likvidoitavien yhteisöjen liikkeeseen laskemia omien varojen instrumentteja ja velkoja, on sen vuoksi sovellettava kyseisiin vastuisiin riskipainoja ja sisällytettävä ne vastuiden kokonaismäärään. Koska nämä vastuut otetaan huomioon laskettaessa väliyhtiönä toimivan yhteisön kokonaisriskin määrää ja vastuiden kokonaismäärää, tällä varmistetaan, että väliyhtiönä toimivalta yhteisöltä edellytetään tietyn suuruista sisäistä MREL-vähimmäisvaatimuskapasiteettia, joka heijastaa kyseisiä likvidoitaviin yhteisöihin liittyviä vastuita.

Ketjutusta koskevien vähentämissääntöjen soveltamisalaan kuuluisivat kuitenkin edelleen ne likvidoitavat yhteisöt, joiden osalta kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät harkintavaltaansa asettaakseen MREL-vähimmäisvaatimuksen, jonka määrä on suurempi kuin omien varojen vaatimukset.

Likvidoitavien yhteisöjen raportointi

Likvidoitavia yhteisöjä ei nykyisen 45i artiklan 4 kohdan nojalla vaadita raporttoimaan MREL-vähimmäisvaatimustaan kriisinratkaisuviranomaiselle eikä julkistamaan sitä riippumatta MREL-vähimmäisvaatimuksen mitoituksesta.

Tämä aiheuttaa kriisinratkaisuviranomaisille ongelmia tapauksissa, joissa niiden on arvioitava, olisiko strategian muuttaminen asianmukaista tai olisiko MREL-vähimmäisvaatimuksen mitoitusta nostettava tasolle, joka ylittää tappionkattamismäärän. Tämän ongelman ratkaisemiseksi kriisinratkaisuviranomaiset pyytävät tällä hetkellä tällaisilta

pankeilta yksinkertaistettua raportointia, joka ei ole yhtä monimutkaista ja yksityiskohtaista kuin raportointi, jota komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2021/763¹³ edellytetään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 i artiklan nojalla.

Tästä syystä 45 i artiklaa muutetaan siten, että säädöstekstissä otetaan käyttöön lakisääteinen raportointijärjestelmä niille likvidoitaville yhteisöille, joiden osalta on tehty MREL-vähimmäisvaatimusta koskeva päätös (eli MREL-vähimmäisvaatimus ylittää tappionkattamismäärän).

Tilanne säilyy ennallaan sellaisten likvidoitavien yhteisöjen osalta, joille ei ole määritetty MREL-vähimmäisvaatimusta, eikä niillä ole erityisiä MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyviä raportointi- tai julkistamisvelvoitteita. Koska kriisinratkaisun suunnittelua varten tapahtuva raportointi säilyy muuttumattomana ja sitä sovelletaan siis edelleen kaikkiin likvidoitaviin yhteisöihin, kriisinratkaisuviranomaiset pystyisivät edelleen saamaan asiaankuuluvat tiedot esimerkiksi päättääkseen, muutetaanko kyseiselle yhteisölle määritettyä strategiaa vai MREL-vähimmäisvaatimuksen mitoitusta.

Konsolidoitu sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus

Analyysissä, jonka komission on tehnyt asetukseen (EU) 2022/2036 sisältyvän uudelleentarkastelulausekkeen nojalla, tultiin siihen johtopäätökseen, että olisi asianmukaista antaa tiettyjen joko holdco- tai opco-rakenteisiin kuuluvien väliyhtiönä toimivien yhteisöjen noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella.

Kun mahdollisuutta noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella laajennetaan, saadaan hyötyjä, jotka liittyvät ketjutusta koskevien vähentämissääntöjen oikeasuhteisuuteen ja rakenteeltaan erilaisten pankkiryhmien tasapuolisissa toimintaedellytyksissä mahdollisesti olevien erojen minimointiin. Lisäksi tämän mahdollisuuden laajentaminen katsotaan hyödylliseksi myös seuraavista syistä:

- se helpottaa sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen mitoitusta sellaisten tytäryritysten osalta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja joiden omien varojen lisävaatimukset (vakavaraisuusdirektiivin 104 a artikla) ja yhteenlaskettu puskurivaatimus (vakavaraisuusdirektiivin 128 artiklan 6 kohta) asetetaan ainoastaan konsolidoinnin perusteella;
- se selventää tiettyjen MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän (M-MDA) (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 16 a artikla ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artikla) ylittävien jakojen kieltämistä koskevien valtuuksien soveltamista sellaisten tytäryritysten osalta, joiden yhteenlaskettu puskurivaatimus on asetettu konsolidoidulla tasolla;

¹³ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/763, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU soveltamista koskevista teknisistä täytäntöönpanostandeista valvontaan liittyvän raportoinnin ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen julkistamisen osalta (EUVL L 168, 12.5.2021, s. 1–83).

- se varmistaa, että tytäryrityksellä on riittävästi ennalta asetettua sisäistä kapasiteettia, jotta se voi kaatumistilanteessa kattaa tappionsa ja alkaa taas noudattaa konsolidoituja omien varojen vaatimuksiaan.

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohta ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 g artiklan 1 kohta muutetaan näin ollen siten, että kriisinratkaisuviranomaiselle annetaan harkintavalta asettaa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykselle sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus konsolidoinnin perusteella. Tämä mahdollisuus on käytettävissä riippumatta siitä, minkä tyyppiseen pankkiryhmärakenteeseen kyseinen väliyhtiönä toimiva yhteisö kuuluu.

Tähän mahdollisuuteen sovelletaan kolmea tärkeää suojatoimea. Ensinnäkin holdco-rakenteiden tapauksessa väliyhtiönä toimivan yhteisön olisi oltava laitos tai yhteisö, joka kuuluu tapauksen mukaan joko pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin tai yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen soveltamisalaan, ja oltava ainoa unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön suoraan omistama tytäryritys. Näin varmistetaan, että mahdollisuus on käytettävissä ainoastaan niiden holdco-rakenteiden tapauksessa, joiden väliyhtiönä toimiva yhteisö keskittää konsernin sisäisiä vastuuta. Vaihtoehtoisesti – rakenteeltaan muun tyyppisten pankkiryhmien tapauksessa – toimivaltaisen viranomaisen on täytynyt asettaa tytäryritykseen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sovellettava omien varojen lisävaatimus ja yhteenlaskettu puskurivaatimus samalla konsolidointiperusteella. Toinen suojatoimi on, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja väliyhtiönä toimivan yhteisön olisi oltava sijoittautuneina samaan jäsenvaltioon ja kuuluttava samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin. Kolmanneksi kriisinratkaisuviranomaisen on täytynyt todeta, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta konsolidoinnin perusteella ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia sen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamismahdollisuuteen, johon tytäryritys kuuluu, eikä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamiseen kyseiseen tytäryritykseen tai samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluviin muihin yhteisöihin. Viimeksi mainittu ehto antaisi kriisinratkaisuviranomaiselle esimerkiksi mahdollisuuden olla asettamatta sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella tilanteissa, joissa tytäryritykseen laitos- tai yhteisökohtaisesti sovellettavat vaatimukset olisivat korkeammat.

Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen asettaminen konsolidoinnin perusteella poistaa kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisuuden asettaa samalle yhteisölle sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus yhteisökohtaisesti. Tämä on linjassa niiden muutosten kanssa, jotka MREL-kehikseen tehtiin toisella pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivillä ja toisella yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetulla asetuksella. Näiden muutosten jälkeen MREL-vähimmäisvaatimusta ei enää ole mahdollista asettaa samalle yhteisölle monella eri perusteella. Tätä ei tulisi pitää vapautuksena, joka hyödyttää asianomaista yhteisöä, sillä MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamista vaaditaan edelleen, vaikkakin eri perusteella.

On tärkeää huomata, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohtaan ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 g artiklan 1 kohtaan lisätty mahdollisuus ei tarkoita sitä, että asianomaisen yhteisön tytäryritykset vapautettaisiin sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta. Sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta vapauttamisen olisi oltava mahdollista ainoastaan, jos pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 3 tai 4 kohdassa ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 h artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät.

Niihin instrumentteihin, joita tytäryritys, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, voi käyttää noudattaakseen konsolidoitua sisäistä MREL-vähimmäisvaatimustaan, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten noudattamista koskevia yleisiä sääntöjä sekä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 g artiklan mukaisia hyväksyttävyysskriteerejä. Lisäksi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklaan ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 g artiklaan lisätään uusi 2 a kohta, jossa selvennetään, että jos tytäryritykset, jotka kuuluvat sellaisen yhteisön konsolidoinnin piiriin, jonka on noudatettava konsolidoitua sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta, ovat laskeneet liikkeeseen hyväksyttäviä velkoja muille samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille, jotka eivät kuulu konsolidoinnin piiriin, tai nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, kyseiset velat on sisällytettävä väliyhtiönä toimivan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään tiettyyn rajaan asti. Tämän ansiosta sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen suorat liikkeeseenlaskut perimmäisen tytäryrityksen ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön välillä voidaan ottaa huomioon väliyhtiönä toimivan yhteisön konsolidoidun sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi. Tällä uudella säännöllä varmistetaan yhdenmukaisuus konsolidoinnin perusteella tapahtuvan omien varojen laskennan kanssa. Sääntö vastaa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 3 kohdan ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 c artiklan 3 kohdan sääntöä, jota sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen ulkoiseen MREL-vähimmäisvaatimukseen. Vastaavasti näillä muutoksilla käyttöön otetuilla rajoituksilla varmistetaan, että kyseisten väliyhtiönä toimivien yhteisöjen tytäryritysten ylimääräistä kapasiteettia ei voida käyttää kyseessä olevan konsolidoidun sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tiettyjen näkökohtien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁴,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879¹⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/877¹⁷ muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU¹⁸ ja Euroopan parlamentin ja

¹⁴ EUVL C , , s. .

¹⁵ EUVL C , , s. .

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

neuvoston asetuksessa (EU) N:o 806/2014¹⁹ säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', jota sovelletaan unioniin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä 'laitokset', sekä muihin direktiivin 2014/59/EU tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 soveltamisalaan kuuluviin yhteisöihin, jäljempänä 'yhteisöt'. Näillä muutoksilla mahdollistettiin se, että yhteisöt, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tytäryrityksiä mutta eivät ole itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, voivat kattaa sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen instrumenteilla, jotka on laskettu liikkeeseen ja myyty kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kautta, .

- (2) Unionin MREL-kehystä muutettiin edelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2022/2036²⁰, jossa otettiin käyttöön vähentämissääntöjä, kun on kyse sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisestä merkitsemisestä. Kyseisellä asetuksella direktiiviin 2014/59/EU lisättiin vaatimus, jonka mukaan komission on tarkasteltava uudelleen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisen merkitsemisen vaikutuksia rakenteeltaan erityyppisten pankkiryhmien tasapuolisiin toimintaedellytyksiin, mukaan lukien tapaukset, joissa pankkiryhmällä on toiminnallinen yhtiö kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi määritetyn holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välillä. Komissiota pyydettiin arvioimaan, olisiko yhteisöille, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, annettava mahdollisuus noudattaa MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella. Lisäksi komissiota pyydettiin arvioimaan, miten MREL-vähimmäisvaatimuksesta annettujen sääntöjen puitteissa kohdellaan yhteisöjä, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että ne likvidoidaan tavanomaisissa maksukyvttömyysmenettelyissä, jäljempänä 'likvidoitavat yhteisöt'. Komissiota pyydettiin myös arvioimaan, olisiko asianmukaista rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013²¹ 72 e artiklan 5 kohdan nojalla edellytettujen vähennysten määrää.
- (3) Komission tekemässä uudelleentarkastelussa todettiin, että olisi asianmukaista ja sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta koskevien sääntöjen tavoitteisiin nähden oikeasuhteista antaa kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuus asettaa sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus konsolidoinnin perusteella useammille yhteisöille kuin direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 nojalla on mahdollista siten,

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2036, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvan kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien laitosten vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävistä menetelmistä (EUVL L 275, 25.10.2022, s. 1).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

että tämä mahdollisuus koskisi laitoksia ja yhteisöjä, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta ovat kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tytäryrityksiä ja käyttävät määräysvaltaa tytäryrityksissä, joihin sovelletaan MREL-vähimmäisvaatimusta, jäljempänä 'väliyhtiönä toimivat yhteisöt'. Tämä koskisi erityisesti niitä pankkiryhmiä, joiden johdossa on holdingyhtiö. Tällaisissa tapauksissa väliyhtiönä toimivat yhteisöt luonnollisesti keskittävät konsernin sisäiset vastuut ja ohjaavat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ennalta asettamat, sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat eteenpäin. Tämän rakenteen vuoksi vähentämissäännöt vaikuttaisivat kohtuuttomasti tällaisiin väliyhtiönä toimiviin yhteisöihin. Komissio totesi myös, että MREL-kehys olisi oikeasuhteisempi, jos likvidoitavien yhteisöjen liikkeeseen laskemat instrumentit poistettaisiin niiden vastuiden piiristä, jotka väliyhtiönä toimivien yhteisöjen on vähennettävä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillistä merkitsemistä koskevaa vähentämismekanismia noudattaen. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ei kaatumistilanteessa tarvitse tukea likvidoitavaa yhteisöä, mikä poistaa tarpeen suojata mahdolliset tappioiden ja pääoman siirtomekanismit kriisinratkaisun kohteena olevissa konserneissa, mikä oli asetuksella (EU) 2022/2036 käyttöön otettujen vähentämissääntöjen tarkoitus. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on sitä vastoin tuettava kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin muita yhteisöjä vaikeuksissa tai kaatumistilanteessa. Kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kaikilla tasoilla olisi tämän vuoksi oltava tarvittavat MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat, ja niiden käytettävyys tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen olisi varmistettava vähentämismekanismien avulla. Näin ollen komission tekemässä uudelleentarkastelussa tultiin siihen johtopäätökseen, että väliyhtiönä toimivien yhteisöjen olisi jatkossakin vähennettävä kaikki hallussaan olevat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen kuin likvidoitavien yhteisöjen liikkeeseen laskemat sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat.

- (4) Direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 12 g artiklan mukaan laitosten ja yhteisöjen on noudatettava sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta laitos- tai yhteisökohtaisesti. Vaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella on sallittua vain kahdessa erityistapauksessa: kun on kyse unionissa emoyrityksenä toimivista yrityksistä, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, ja kun on kyse sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta vapautettujen laitosten tai yhteisöjen emoyrityksistä. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 5 kohdan mukaan väliyhtiönä toimivalla yhteisöllä, joka noudattaa MREL-vähimmäisvaatimustaan konsolidoinnin perusteella, ei ole velvollisuutta vähentää hallussaan olevia muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien, konsolidoinnin piiriin kuuluvien yhteisöjen varoja, jotka hyväksytään sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen, koska MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisella konsolidoinnin perusteella saavutetaan samanlainen vaikutus. Komission tekemä uudelleentarkastelu on osoittanut, että myös holdingyhtiön johtaman pankkiryhmän väliyhtiönä toimivien yhteisöjen olisi voitava noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella. Lisäksi uudelleentarkastelu osoitti, että jos väliyhtiönä toimivaan yhteisöön sovelletaan omien varojen vaatimuksia tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoinnin perusteella, sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattaminen yhteisökohtaisesti voisi aiheuttaa riskin, että väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla ennalta asetetut sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen

hyväksyttävät varat eivät riitä siihen, että yhteisö pystyisi kyseisten sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen alaskirjauksen ja muuntamisen jälkeen jälleen noudattamaan sovellettavaa konsolidoitua omien varojen vaatimusta. Lisäksi kyseisen laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen laskelmasta puuttuisi keskeinen suure, jos omien varojen lisävaatimus tai yhteenlaskettu puskurivaatimus olisi asetettu eri konsolidointitasolla, mikä tekisi vaatimuksen laskemisesta haastavaa. Vastaavasti kriisinratkaisuviranomaisten on haastavaa käyttää valtuuksiaan kieltää direktiivin 2014/59/EU 16 a artiklan ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 10 a artiklan mukaisesti tietyt MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän ylittävät jaot yksittäisen tytäryrityksen osalta, jos keskeinen mittari, eli yhteenlaskettu puskurivaatimus, asetetaan eri perusteella kuin sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus. Näistä syistä myös rakenteeltaan muun tyyppisten pankkiryhmien olisi voitava noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella aina, kun väliyhtiönä toimivaan yhteisöön sovelletaan omien varojen vaatimuksia tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoinnin perusteella.

- (5) Jotta voidaan varmistaa, että MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattaminen konsolidoinnin perusteella on mahdollista ainoastaan komission tekemässä uudelleentarkastelussa yksilöidyissä asiaankuuluvissa tapauksissa ja että se ei johda sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen vajeeseen kriisinratkaisun kohteena olevassa konsernissa, valta asettaa väliyhtiönä toimiville yhteisöille sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus konsolidoinnin perusteella olisi annettava kriisinratkaisuviranomaiselle harkintavaltana, jota saisi käyttää vain tietyin edellytyksin. Väliyhtiönä toimivan yhteisön, joka on laitos tai yhteisö, olisi oltava samaan jäsenvaltioon sijoittautuneen ja samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvan, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, joka on unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, ainoa suoraan omistama tytäryritys. Vaihtoehtoisesti kyseisen väliyhtiönä toimivan yhteisön olisi noudatettava omien varojen lisävaatimusta tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoidun asemansa perusteella. Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta konsolidoinnin perusteella ei kuitenkaan saisi kriisinratkaisuviranomaisen arvioinnin perusteella kummassakaan tapauksessa aiheutua merkittäviä kielteisiä vaikutuksia asianomaisen, kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamismahdollisuuteen eikä kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisuuteen soveltaa valtuuksiaan kirjata alas tai muuntaa asianomaisen väliyhtiönä toimivan yhteisön tai muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen pääomainstrumentteja ja hyväksyttäviä velkoja.
- (6) Väliyhtiönä toimivat yhteisöt voivat direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 12 g artiklan 2 kohdan mukaisesti noudattaa konsolidoitua sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta käyttäen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Jotta mahdollisuus noudattaa MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella voidaan toteuttaa kaikilta osin, on varmistettava, että väliyhtiönä toimivien yhteisöjen hyväksyttävät velat lasketaan samalla tavalla kuin omat varat. Sen vuoksi hyväksyttävyyssuhteet, jotka koskevat hyväksyttäviä velkoja, joita voidaan käyttää sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi konsolidoinnin perusteella, olisi yhdenmukaistettava konsolidoitujen omien varojen laskentaa koskevien asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen sääntöjen kanssa. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus ulkoista MREL-vähimmäisvaatimusta

koskevien voimassa olevien sääntöjen kanssa, tässä yhdenmukaistamisessa olisi otettava huomioon myös direktiivin 2014/59/EU 45 b artiklan 3 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 12 d artiklan 3 kohdassa vahvistetut voimassa olevat säännöt, jotka koskevat niiden hyväksyttävien velkojen laskemista, joita kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt voivat käyttää konsolidoidun MREL-vähimmäisvaatimuksensa noudattamiseksi. On erityisesti varmistettava, että konsolidoidun sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön tytäryritysten liikkeeseen laskemat hyväksyttävät velat, joita pitävät hallussaan muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat yhteisöt, jotka eivät kuulu konsolidoinnin piiriin, kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö mukaan luettuna, tai nykyiset osakkeenomistajat, jotka eivät kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, lasketaan osaksi konsolidoidun sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja.

- (7) Likvidoitavien yhteisöjen osalta MREL-vähimmäisvaatimus rajoittuu tavallisesti tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään, joka vastaa omien varojen vaatimuksia. Tällaisissa tapauksissa MREL-vähimmäisvaatimuksesta ei aiheudu likvidoitaville yhteisölle mitään lisävaatimuksia, jotka liittyisivät suoraan kriisinratkaisukehykseen. Tämä tarkoittaa sitä, että likvidoitava yhteisö voi noudattaa MREL-vähimmäisvaatimusta täysimääräisesti noudattamalla omien varojen vaatimuksia ja että MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittävän kriisinratkaisuviranomaisen erillinen päätös ei merkityksellisellä tavalla vaikuta likvidoitavien yhteisöjen purkamismahdollisuuteen. Tällaisesta päätöksestä aiheutuu kriisinratkaisuviranomaisille ja likvidoitaville yhteisöille monia menettelyllisiä velvoitteita ilman, että purkamismahdollisuus samalla parantuisi. Tästä syystä kriisinratkaisuviranomaisten ei tulisi asettaa MREL-vähimmäisvaatimusta likvidoitaville yhteisöille.
- (8) Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaa yhteisöä voidaan pitää likvidoitavana yhteisönä, väliyhtiönä toimivia yhteisöjä ei tulisi vaatia vähentämään sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen tarvittavasta kapasiteetistaan hallussaan olevia omia varoja tai muita velkoja, jotka täyttäisivät sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisen edellytykset ja jotka ovat likvidoitavien yhteisöjen liikkeeseen laskemia. Likvidoitavalta yhteisöltä ei tällaisessa tapauksessa enää edellytetä MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamista, joten sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillistä merkitsemistä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, väliyhtiönä toimivan yhteisön ja likvidoitavan yhteisön muodostaman ketjun kautta ei enää tapahdu. Kriisinratkaisustrategiassa ei edellytetä, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tukisi likvidoitavaa yhteisöä kaatumistilanteessa. Tämä tarkoittaa sitä, että tappioiden siirtämistä ylöspäin likvidoitavalta yhteisöltä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle väliyhtiönä toimivan yhteisön kautta tai pääoman siirtämistä alaspäin päinvastaiseen suuntaan ei odoteta. Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillisen merkitsemisen yhteydessä vähennettävien hallussa olevien instrumenttien laajuuden mukautus ei näin ollen vaikuttaisi siihen, onko kehys vakavaraisuuden kannalta moitteeton.
- (9) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 2 kohdassa ja 78 a artiklassa säädetyn hyväksyttävien velkojen instrumenttien vähentämistä koskevan lupajärjestelmän – jota

sovelletaan myös MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin ja yhteisöihin sekä MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi liikkeeseen laskettuihin velkoihin – päätavoitteena on antaa kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuus valvoa toimia, jotka johtavat hyväksyttävien velkojen määrän vähenemiseen, ja kieltää kaikki toimet, jotka johtavat määrän vähenemiseen kriisinratkaisuviranomaisten riittäväksi katsoman tason alle. Jos kriisinratkaisuviranomainen ei ole tehnyt laitoksen tai yhteisön osalta päätöstä MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämisestä, tämä tavoite ei ole merkityksellinen. Laitoksilla tai yhteisöillä, joihin ei sovelleta päätöstä MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämisestä, ei myöskään ole hyväksyttäviä velkoja taseessaan. Laitoksilta tai yhteisöiltä, joiden osalta ei ole tehty päätöksiä MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämisestä, ei sen vuoksi tulisi edellyttää kriisinratkaisuviranomaisen myöntämää ennakkolupaa sellaisten velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttamiseksi, jotka täyttäisivät MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat hyväksyttävyyysvaatimukset.

- (10) Joidenkin likvidoitavien yhteisöjen osalta MREL-vähimmäisvaatimus on suurempi kuin omien varojen vaatimusten määrä, ja tällaisessa tapauksessa kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava asettaa MREL-vähimmäisvaatimus. Tämän MREL-vähimmäisvaatimuksen määrän olisi oltava suurempi kuin tappionkattamismäärä, jos kriisinratkaisuviranomaiset katsovat, että tällainen määrä on tarpeen rahoitusvakauden suojelemiseksi tai rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskin vähentämiseksi. Näissä tilanteissa likvidoitavan yhteisön olisi noudatettava MREL-vähimmäisvaatimusta, eikä sitä pitäisi vapauttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 2 kohdassa ja 78 a artiklassa säädetystä ennakkolupajärjestelmästä. Kaikki väliyhtiönä toimivat yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin asianomainen likvidoitava yhteisö, olisi edelleen velvoitettava vähentämään sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen tarvittavasta kapasiteetistaan hallussaan olevat kyseisen likvidoitavan yhteisön liikkeeseen laskemat sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat. Koska likvidaatiomenettely toteutetaan oikeushenkilön tasolla, likvidoitavien yhteisöjen, joihin edelleen sovelletaan MREL-vähimmäisvaatimusta, olisi noudatettava vaatimusta ainoastaan yhteisökohtaisesti. Lisäksi, koska ei ole tarpeen varmistaa tappioiden ja pääoman siirtämistä likvidoitavalta yhteisöltä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, tietyt asianomaisen velan omistajuuteen liittyvät hyväksyttävyyysvaatimukset eivät ole merkityksellisiä, eikä niitä näin ollen tulisi soveltaa.
- (11) Direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan mukaan laitosten ja yhteisöjen on raportoitava toimivaltaisille viranomaisilleen ja kriisinratkaisuviranomaisilleen hyväksyttävien velkojen ja alentamiskelpoisten velkojen määrä ja näiden velkojen koostumus sekä julkistettava nämä tiedot ja MREL-vähimmäisvaatimuksensa taso säännöllisesti. Likvidoitavilta yhteisöiltä tällaista raportointia tai julkistamista ei vaadita. MREL-vähimmäisvaatimuksen läpinäkyvän soveltamisen varmistamiseksi näitä raportointi- ja julkistamisvelvoitteita olisi kuitenkin sovellettava myös niihin likvidoitaviin yhteisöihin, joiden osalta kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että MREL-vähimmäisvaatimuksen olisi oltava tappioiden kattamiseen riittävää määrää suurempi. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisen olisi varmistettava, että nämä velvoitteet eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisen valvomiseksi.

- (12) Direktiiviä 2014/59/EU ja asetusta (EU) N:o 806/2014 olisi sen vuoksi muutettava.
- (13) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi kansallisia toimenpiteitä, joilla direktiiviin 2014/59/EU tehtyt muutokset ja asetukseen (EU) N:o 806/2014 tehtyt muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, olisi sovellettava samasta päivästä alkaen.
- (14) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli mukauttaa likvidoitavien yhteisöjen kohtelua MREL-kehyksessä ja mahdollisuuksia noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla muuttamalla unionin tasolla jo vahvistettuja sääntöjä, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

- 1) Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan 83 aa alakohta seuraavasti:

”83 aa) ’likvidoitavalla yhteisöllä’ unioniin sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka osalta konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konserniin kuulumattomien yhteisöjen tapauksessa kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö likvidoidaan asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;”

- 2) Muutetaan 45 c artikla seuraavasti:

- a) poistetaan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta;
- b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa määrittää 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta likvidoitaville yhteisöille.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ja jos se on tarpeen rahoitusvakauden suojelemista tai rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden mahdollisen leviämisen rajoittamista koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, kriisinratkaisuviranomaiset voivat poikkeuksellisesti määrittää 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen likvidoitaville yhteisöille yhteisökohtaisesti siten, että sen määrä tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti riittää kattamaan tappiot ja että se korotetaan määrään, joka on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Likvidoitavien yhteisöjen on tällaisissa tapauksissa täytettävä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus käyttämällä yhtä tai useampaa seuraavista:

- a) omat varat;

- b) velat, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut hyväksyttävyysskriteerit, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuja velkoja;
- c) 45 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetut velat.

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 2 kohtaa ja 78 a artiklaa ei sovelleta likvidoitaviin yhteisöihin, joille kriisinratkaisuviranomainen ei ole määrittänyt tämän direktiivin 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta.

Omistusosuuksia tytäryritysten liikkeeseen laskemista omien varojen instrumenteista tai veloista ei vähennetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 5 kohdan nojalla, jos kyseiset tytäryritykset ovat likvidoitavia yhteisöjä, joille kriisinratkaisuviranomainen ei ole määrittänyt 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta.”

3) Muutetaan 45 f artikla seuraavasti:

- a) lisätään 1 kohtaan neljäs alakohhta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää määrittää 45 c artiklassa säädetyn vaatimuksen tässä kohdassa tarkoitettulle tytäryritykselle konsolidoinnin perusteella, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) tytäryritys täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - i) tytäryritys on suoraan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omistuksessa ja
 - kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
 - sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei omista suoraan muita 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja tytäryrityksenä toimivia laitoksia tai yhteisöjä kuin asianomaisen tytäryrityksen;
 - ii) tytäryritykseen sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoinnin perusteella;
- b) 45 c artiklassa säädetyn vaatimuksen noudattamisesta konsolidoinnin perusteella ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamismahdollisuuteen tai asianomaisen tytäryrityksen tai muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin

kuuluvien yhteisöjen kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklassa tarkoitettuun alaskirjaukseen tai muuntamiseen.”

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö noudattaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella, kyseisen yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään on sisällytettävä seuraavat unioniin sijoittautuneen ja kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti liikkeeseen laskemat velat:

- a) velat, jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka se on ostanut joko suoraan tai välillisesti sellaisten samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen välityksellä, jotka eivät kuulu 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavan yhteisön konsolidoinnin piiriin;
- b) velat, jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalla nykyiselle osakkeenomistajalle.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut velat eivät saa ylittää määrää, joka saadaan vähentämällä konsolidoinnin piiriin kuuluvaan tytäryritykseen sovellettavan 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen määrästä seuraavien tekijöiden summa:

- a) velat, jotka on laskettu liikkeeseen 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavalle yhteisölle ja jotka se on ostanut joko suoraan tai välillisesti sellaisten samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen välityksellä, jotka kuuluvat kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin;
- b) tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen laskettujen omien varojen määrä.”

4) Korvataan 45 i artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevia 1 ja 3 kohtaa ei sovelleta likvidoitaviin yhteisöihin, ellei kriisinratkaisuviranomainen ole määrittänyt tällaiselle yhteisölle 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 c artiklan 2 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä kyseisen yhteisön osalta tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen raportointi- ja julkistamisvelvoitteiden sisältö sekä raportoinnin ja julkistamisen tiheys. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava nämä raportointi- ja julkistamisvelvoitteet asianomaiselle likvidoitavalle yhteisölle. Nämä raportointi- ja julkistamisvelvoitteet eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen 45 c artiklan 2 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti määritetyn vaatimuksen noudattamisen valvomiseksi.”

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 806/2014 seuraavasti:

- 5) Lisätään 3 artiklan 1 kohtaan 24 aa alakohta seuraavasti:

”24 aa) ’likvidoitavalla yhteisöllä’ osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka osalta konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konserniin kuulumattomien yhteisöjen tapauksessa kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö likvidoidaan asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;”

- 6) Muutetaan 12 d artikla seuraavasti:

a) poistetaan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta;

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Kriisinratkaisuneuvosto ei saa määrittää 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta likvidoitaville yhteisöille.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ja jos se on tarpeen rahoitusvakauden suojelemista tai rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden mahdollisen leviämisen rajoittamista koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, kriisinratkaisuneuvosto voi poikkeuksellisesti määrittää 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen likvidoitaville yhteisöille yhteisökohtaisesti siten, että sen määrä tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti riittää kattamaan tappiot ja että se korotetaan määrään, joka on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Likvidoitavien yhteisöjen on tällaisissa tapauksissa täytettävä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus käyttämällä yhtä tai useampaa seuraavista:

a) omat varat;

b) velat, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut hyväksyttävyysskriteerit, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuja velkoja;

c) 12 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetut velat.

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 2 kohtaa ja 78 a artiklaa ei sovelleta likvidoitaviin yhteisöihin, joille kriisinratkaisuviranomainen ei ole määrittänyt tämän asetuksen 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta.

Omistusosuuksia tytäryritysten liikkeeseen laskemista omien varojen instrumenteista tai veloista ei vähennetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 5 kohdan nojalla, jos kyseiset tytäryritykset ovat likvidoitavia yhteisöjä, joille kriisinratkaisuviranomainen ei ole määrittänyt 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta.”

7) Muutetaan 12 g artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan neljäs alakohhta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto voi päättää määrittää 12 d artiklassa säädetyn vaatimuksen tässä kohdassa tarkoitettulle tytäritykselle konsolidoinnin perusteella, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) tytäritys täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

i) tytäritys on suoraan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omistuksessa ja

- kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- sekä tytäritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei omista suoraan muita 2 artiklassa tarkoitettuja tytärityksiä kuin asianomaisen tytärityksen;

ii) tytäritykseen sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoinnin perusteella;

b) 12 d artiklassa säädetyn vaatimuksen noudattamisesta konsolidoinnin perusteella ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamismahdollisuuteen tai asianomaisen laitoksen tai tytärityksen tai muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklassa tarkoitettuun alaskirjaukseen tai muuntamiseen.”

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö noudattaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella, kyseisen yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään on sisällytettävä seuraavat unioniin sijoittautuneen ja kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytärityksen tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti liikkeeseen laskemat velat:

a) velat, jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka se on ostanut joko suoraan tai välillisesti sellaisten samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien muiden

yhteisöjen välityksellä, jotka eivät kuulu 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavan yhteisön konsolidoinnin piiriin;

- b) velat, jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalla nykyiselle osakkeenomistajalle.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut velat eivät saa ylittää määrää, joka saadaan vähentämällä konsolidoinnin piiriin kuuluvaan tytäryritykseen sovellettavan 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen määrästä seuraavien tekijöiden summa:

- a) velat, jotka on laskettu liikkeeseen 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavalle yhteisölle ja jotka se on ostanut joko suoraan tai välillisesti sellaisten samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen välityksellä, jotka kuuluvat kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin;
- b) tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen laskettujen omien varojen määrä.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 6 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...] kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on yksi päivä tämän muutosdirektiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 artiklassa säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 2 artiklaa sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on yksi päivä tämän muutosdirektiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Tämän direktiivin 2 artikla on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja